

INCIPIT LIBER SECVNDVS.

QVIA superiori libello vitam atque miracula Sancti ac Beatissimi Confessoris Christi Ludgeri strictim percurrimus, nunc ea breuiter attingamus, quæ post Sanctum eius obitum diuina per eum gratia operari dignatus est. Nam Sacrosancta illius merita cunctis hincinde ad ipsum confluentibus pro singulorum fide suffragari non cessant, quibusdam quidem longè manentibus, quibusdam ad eius venerabilem memoriam degentibus, quibusdam quoque ad eius sepulchrum meantibus, vel inde domum regressis. Vnde cursim, vt diximus, aliqua de his, quæ vel ipsi oculis nostris perspeximus, vel fidelium relatione comperimus, quanta possumus veritate perstringamus.

C A P V T I.

Vt Irmingerus cæcus sanatus sit.

FVIT quidam in pago, quod Nordgoa vocatur, nomine Irmingerus, qui Sancto Ludgero iuuentutis suæ tempore seruiebat. Hic lumen oculorum amittens tredecim annis continuis in cæcitate permansit, sed tanti viri seruitorem diuina pietas diutius noluit esse sine luce. Quadam siquidem nocte B. Ludgerus ei per visionem apparuit, & eum nomine proprio vocans interrogauit, si vigilaret. Quod cum se facere dixisset; Vade, inquit, dic Domino tuo Diudoni, vt te ad Ecclesiam faciat perducere, quam in Vuerdina Domino fabricaui, vbi corpus meum sepultum est. Quo cum perueneris, & coram tumulo meo Dei misericordiam imploraueris, pristinam tibi oculorum recipies lucem. Deinde manu sua, vt sibi videbatur, faciem eius tangens ne, inquit, dubites me tibi vere apparuisse, cognoscas in loco, quo te nunc teneo colorem cuti reliquæ dissimilem fore. Ita expergefactus Domino suo visionem per ordinem narravit, & signum quod vultui suo imposuerat, ostendit. Mira res, colorem in collo cuti reliquæ iuxta verbum viri Domini dissimilem omnibus diebus vitæ suæ permanuisse. Tunc Dominus eius, ex signo, quod ostenderat, somnium verum esse cognoscens, vnà cum coniuge sua, ad memoratum locum perrexit; & ipsum secum ad-

*Gerfridus
S. Ludgeri
successor.*

duxit. Et, quia eo tempore ibi Gerfrid sancti viri nepos simul & successor, cum fratribus & monachis fuit, ipsis cuncta quæ mandata & gesta fuerant, narrauerunt. Vnde eundem Irmingerum in præfata Ecclesia nocte insequenti manere fecerunt; in qua cum vigilasset & orasset, continuò per DEI gratiam pristinum oculorum lumen ipsa nocte, secundum verba viri DEI, plene suscepit.

C A P V T I I.

De Paralytica & alia quadam agra matrona sanata.

EADEM nocte quædam etiam paralytica coram sepulchro sancti viri posita, eius opem supplici voto postulauit. Nec mora, repente sanitati pristina restituta est.

*Sudergo
pago.*

*S. Ludgeri
causa offert
videndum.*

In pago, quod Sudergo appellatur, matrona quædam nomine Siburg colonum habuit vocabulo Ricmoldum. Huius vxor longa ægritudine depressa, sine aliqua spe recuperandæ salutis iacebat. Cum igitur nocte quadam, inter ægra suspiria, paululum membra defessa laberentur in somnum, vidit in somno quendam sibi præcipientem, vt cum Ludgero Episcopo loqueretur. At illa, vt postea narrare solebat, nec grauer dormiens, nec perfectè vigilans, vidit illum stantem ad orientem versum. Cumque illum reuerentiæ eius intuitu alloqui non præsumeret, ille ad eam conuersus; probaui, inquit, patientiam tuam, proinde, vt cæpisti, patientiam habeto, & Dominus curabit te. Qua visione completa, tantum vigorem corpus eius accepit, vt penè ab ea, memoria prioris molestiæ tolleretur. Ita facto mane, læta surrexit, & suæ restorationis modum enarrauit. Vnde vir eius, & filij cum familiola quam habebant, congratulantes, & Dominum benedicentes, deinceps cum gratiarum actione, viri Dei consueuerant visitare sepulchrum. Nec multo post eidem mulieri reuelatum est, quod sacro non esset baptisma te abluta; Et eiusdem veritate reuelationis comperta, sancti baptismi gratiam suscepit.

*Baptismi
gratia mulieri
concedita.*

C A P V T I I I.

De Puella sanata.

*Igo Presby
ter à S.
Ludgero e-
ducatus.*

IN eodem pago, quidam Bertricus fuit, qui colonus quondam fuerat presbyteri nostri Igonis, quem sanctus Ludgerus nutrierat. Hic filiam habuit adulescentulam paralytis doloribus affectam.

fectam. Qui cum famam signorum, quæ ad sancti viri tumulum fiebant, comperisset, spem restituendæ sanitatis puella, Beati Confessoris virtute & meritis, concepit. Itaque eam ad sacrum illius corpus perducere intendit. Cumque iam in via positi essent, & eandem puellam frater suus coram se in sagulo eques ferret, repente dolore omni quo prius tenebatur, discedente, sanata est. Quod cum fratri retulisset, deponi se orauit. Quo secundum eius suggestionem facto, virtute Christi & meritis sui serui, tam perfectè curata apparuit, vt non solum ambulare, sed etiam currere posset. Ita quæ ad illum vsque locum membris omnibus debilis aduecta est, ad memoratam B. Ludgeri memoriam sana & incolumis peruenit. Aderant suæ saluationis testes pater & frater; aderant nonnulli alij, quos suæ viæ comites, & huius miraculi testes habuerunt. Itaque oratione, ac gratiarum actione completa, domum cum gaudio reuersi sunt.

CAPVT IV.

De Hilderado Diacono sanato.

QV I D A M in nostro Monasterio Diaconus Hilderadus vocabatur. Hic dum adhuc scholasticus esset in infirmitatem incidit. In qua cum diu laboraret, ita neruis contractis poples est curuatus, vt tibia eius femori iungeretur. Cumque post longiturnæ ægritudinis fatigationem fugatis doloribus, conualescere cepisset; tibia eius curuata vt fuerat, permansit. Vnde in ambulando sustentatione baculi per dies plurimos utebatur. Proinde pater eius nomine Sigibertus, qui in eodem iam tunc Monasterio Monachus erat, tractare cum fratribus cepit, si aliqua medicorum curatione contracti poplitis nerui relaxari quiuissent. In qua æstuatione cum aliquandiu mansisset, quadam nocte Sanctus Domini Sacerdos Ludgerus eidem Scholastico Hilderado per visionem apparuit, ac veste sacerdotali & cidari quam in capite gestabat, coruscus. Vide, inquit, ne pro crure debilitato, carnalem alicubi medicinam quærere præsumas. Quod si feceris, & meum mandatum contemnendum putaueris, non solum medicaminis ipsius nullam curationem recipies, sed etiam præuaricatorum pœnam incurres. Deinde pro animi leuitate ac puerili mobilitate eum vehementer increpans, abscessit. Mane autem facto, quæ viderat, fratribus narrauit. Et cum die eodem, peractis vespertinis laudibus, domum infirmorum, in qua ei priori nocte vir sanctus apparuit, intrasset, cernentibus cunctis qui aderant, non casu, sed nutu diuino extemplo ad terram

*Scholasticus
gradus in
ord. S. Be-
medici.*

*S. Ludgeri
apparentis
species.*

*Tibia mirè
sanata.*

ad terram corruit: Cumque in ipso lapsu neruorum sonitus audiretur, ac si illic sicca farmenta frangerentur, eius tibia sine aliquo dolore erecta est. Et surgens continuo sanus, non solum suæ salutis recuperatione, sed & emendatiori & maturiori deinceps vita, vt ammonitus fuerat, verè sibi sanctum Ludgerum apparuisse probauit.

C A P V T V.

De ceca illuminata.

PVELLA quædam nomine Modsvith lumen oculorum amittens, anno integro tanta est cæcitate depressa, vt nec extrema quidem frui visione valeret. Cuius parentes cum audissent, quanta Dominus per seruum suum Ludgerum in morbidis curandis fecisset, eam ad Ecclesiam VVerdinentem perduxerunt. In qua cum, accepta licentia, vna cum filia ante sepulchrum egregij Confessoris noctem in oratione transegissent, puella illuminata est.

Siquidem mane factò, cum lux paulatim per fenestras irradiare cæpisset, primum quidem se proprias posse manus videre, deinde sensim lumine crescente, clarè se omnia cernere & dixit, & probauit. Atque ita, gratiarum actione persoluta, domum cum suis reuersa est, & illuminationis donum quod acceperat, tota ætate permansit.

C A P V T V I.

De quadam à Dæmonio muto liberata.

EODEM ferè tempore quædam puella ad memoratam Ecclesiam perducta est, quæ à Dæmonio inuasa, & sensum simul perdidit, & loquelam. Quæ, vbi limen Basilicæ tetigit, statim ab ea spiritus immundus abscessit. Ita post eius discessionem linguæ quoque officio reddito, muta locuta est. Et quia tempore vexationis vix aliquid cibi percepit, primo quidem famem se pati dixit; deinde, qualiter illuc aduenerit, percunctari cæpit. Cui cum mater miserabilem vexationem ipsius ex ordine retulisset, prostrata ante sepulchrum S. Ludgeri, Saluatori omnium Christo gratias egit, qui ipsam per serui sui meritum, de tam crudeli peste liberare dignatus esset. Et accepta pro actis suis pænitentia, domum incolumis rediit.

Exomologesi.

C A P V T V I I.

De Paralytico curato.

JVVENIS quidam Helidvini nomine paralyfin incurrit. Qui cum multis

multis diebus omnium membrorum officio destitutus, in lecto decubuisse, non solum brachium ei dextrum, morbo per momenta ingravescente incurvatum obriguit, sed & sinistra ei tibia contracta femori adhæsit. Cætera, vt diximus, membra omnino immobilia ad doloris potius augmentum, quam ad aliquem vsu, licet non contracta, habebat. Vnde, & cum ingenti dolore foras, cum opus erat, efferri solebat; linguam solam, cætero corpore præmortuo, vtcunque adhuc mouere valebat. Proinde, cum diu in hac molestia laboraret, quadam die sororem suam, quæ præ cæteris, eius compatiabatur dolori, allocutus est, dicens. Audiui de sancto Ludgero, quantas per illum Dominus infirmantibus sanitates præstare dignatur, in loco vbi sancta illius mēbra tumultata quiescunt. Quocirca peto, vt me foras efferri, & contra viam, quæ illuc ducit, facias poni, vt me voueam illi seruiturum, si eius forte meritis mihi Dominus sanitatem donare fuerit dignatus. Quod cum factum esset, in ipsa statim nocte, præstante diuina clementia, & dolor quem habebat, conqueuit, & præter tibiam sinistram, quæ, vt erat, contracta permāsit, omnia ei corporis officia restituta sunt. Vnde, cum peracta gratiarum actione indubitata de perfecta sua saluatione spem concepisset, rogauit Dominum suum corporalem, vt ad memoriā beati Cōfessoris Christi sepulchrum se perducere iuberet. Quod cum ille fieri probauisset, & tamen ei aliquod adiumentum, vt fieret, facere distulisset, is, quem necessitas urgebat, baculo debilem tibiam sustentante ad locum prænominatum peruenit. Erat hoc quinque diebus ante annuam sancti Ludgeri solemnitatem. Cumque ipsam ibi expectasset, & in ea porticu, quæ est ante basilicæ ianuam, & sancti sacerdotis ambit sepulchrum, ipsa nocte membra sopori dedisset, Beatus ei Confessor magno lumine, atque Clericorum obsequio comitatus, per visum apparuit, & membra illius tangens, abscessit, in sopore ipso relicto. Post cuius discessionem, dum mox signa ad nocturnas vigilias sonarent, & his ipse expergefactus esset, sanus surrexit, & oblitus baculi, priorisque molestiæ & debilitatis, vna cum alijs latus & incolomis tēplum intrauit. Oratione autem expleta, recensuit vniuersa quæ erga se diuinitus per sancti Confessoris meritum gesta fuerunt. Proinde peracta operis diuini celebratione, egressus, baculum suum in ingressu eiusdem basilicæ, in loco, vbi sanatus fuerat, pro signo & memoria suæ curationis infixit. Nec immemor suæ sponfionis, precio se à temporali Domino suo redemit, & votum seruitutis impleuit.

*S. Ludgeri
sepulchrum
V. Verthana
porticu
sepulchrum
ante
basilicam.*

*Paralyticus
mancipat se S.
Ludgero.*

DE SANCTO
CAPVT VIII.

De eius annua solennitate quid diuinitus indicatum sit.

VERVM, quia semel ad hunc locum deuoluti sumus, & de annua eius festiuitate mentionem fecimus, quid de ea ferianda diuinitus sit ostensum, breuiter euoluemus. Dinde, de quo supra locuti sumus, magnū ad sanctum Ludgerum amorem, mirā circa nostrum locum reuerētiam habebat. Vnde annis singulis ad nostrum Monasterium venire & Beati viri memoriam frequētare, & aliquot dieb. cum nostris manere consuevit. Sed ne crebrior eius accessus fratres grauaret, suos cū annona homines, qui suis suorumq; v̄sibus necessaria pararet, prēmittere solebat. Quod dum quodam etiam tempore secundum cōsuetudinem suam fecisset, contigit natalitiū sancti Confessoris diē superuenire. Et quia hoc in primis dormitionis eius annis erat, necdum sacrosancta eius sollempnitas feriabatur. proinde, cum die eodem, illi quos adhuc prēmiffos esse diximus, ceruifæ* paranda instaret, ligna quæ in ignē missa fuerant, instar stipularum in momento consumpta sunt. Deferebantur alia post alia, sed igni immissa, durare aliquandiu nequibant. Iam propè erat, vt sine effectu laborare videntes, labori succumbere, & opus intermittere cogerebantur. Perstabant tamen donec ceruifæ vt cumq; confectio cocta, in alia essent vasa transponenda. Cumq; ad hoc ventum esset, vt in vase ad hoc parato, aqua super spargi deberet: primo quidem omnino nihil decurrere quiuit: Deinde, cum iam nō manu, vt assolent, sed situlis aqua superfunderetur, raris stillis parum aliquid stillare cœpit. Hoc quoq; ipsum, quod ita collectum est, gustu amarum, & omnino ad nihil vtile foras eiectum est. Ita euidenti inditio claruit, hunc de cætero à nostris diem esse feriandum.

* Ceruifæ.
Ceruifæ
feriis S.
Ludgeri
coqui non
potest.

CAPVT IX.

Item de ferianda eius solennitate aliud miraculum.

ALIVD nihilominus super eadem re miraculum diuinitus factum est. Siquidem, cum annua reuolutione iterum natalitij eius celebritas superueniret, nec sine Episcopi iussu, ad cuius diocesim noster Locus pertinebat, feriatio præcipi posset; fratribus nostris visum est, vt cum nostris hominibus ferieretur, cæteris suo arbitrio vtrum facere an dimittere vellent, derelictis. Proinde cum plurimi ex vicinis nostrorum exemplum secuti, feriandum putarent, nonnullis opus suum intermittere, indignum videbatur. Et,
quia

quia vernum tempus erat, & arandi opera instabant, iunctis bubus foras ad arandum processerunt. Cumque iam operi insisterent, fer- Vomeres inter arā dum sponte confracti. rum, quo arari debuerat, singulis confractum est, Quod dum singuli aliis quasi sibi soli accidisset, retulissent, non casu sed diuina voluntate, ob sancti diei violationem hoc gestum fuisse, generali omnium claruit damno. Erat tamen quidam Benno inter nos, qui mente obstinata adhuc operi instandum putaret. Qui, cum aratro utcumque emendato crebris stimulis boues ad arandum impelleret, illi insania efferati, disruptis loris & iugis cum aratro abiectis, filuas perierunt, nec omnino ante capi potuere, quam ipse cum reliquis ad S. Ludgeri memoriam veniens, suæ temeritatis & contemptus culpam coram fratribus confessus esset, & orationem eorum pro se Hic desinit Edit. Sura supplex impetrauisset.

CAPVT X.

Mulier cæca curatur.

QVÆDAM de Saxoniam fœmina ad eandem Ecclesiam perducta est, quæ luce oculorum aliquandiu priuata fuit. Itaque coram sepulcro famuli Dei posita, eius se meritis saluari & orauit, & credit. Cumq; missarum sollempnia agerentur, hora Euangelicæ lectionis amissum repente lumen recepit, & gratiarum actione peracta, ad suam incolomis reuersa est.

CAPVT XI.

Adolescens cæcus item lumen recipit.

QVIDAM itidem in pago quod Boroethra dicitur colonus nomine Boroethra pagus vulgo Barch. Folcbald, filium habuit cæcum vocabulo Gerbaldum. Qui, cum per multa sacra loca esset deductus, nullam omnino medelam consecutus est. Verum, cum fama virtutum, quæ de S. Ludgero ferebatur, ad eorum notitiam peruenisset, qui eius proximi habebantur, spem recuperandæ lucis eius meritis concepere. Proinde eum foras educentes, & contra viam, quæ ad eius Ecclesiam ducit, statuentes, deuouerunt se illum ad sacrosanctum eius sepulcrum cum oblationibus adducturos. Vix votum parentes compleuerant, cum puer repente mirabili celeritate illuminatus est. Nam lacrymis ex oculorum hirsquis erupentibus prius quidem dextrum oculum tersit, quo cum mox aperto clare videre cepisset, tersit & alterum. Et eo similiter reserato, perfecte visum recepit. Quo agnito, parentes immenso cum familiola gaudio repleti, Dominum benedixerunt, qui puerum prius sanauit, quam ipsi vota sua complessent. Vnde promissa sine aliqua dilatione adimplentes, ad memoratam

Ecclesiam perduxerunt, & cum voto gratulationis eum nulla pristinæ cæcitatæ vestigia in oculis habentem designauerunt.

CAPVT XII.

Sanatur cæcus.

*Amaloh
Sulg. Al-
meioj.*

ALIVS quoque cæcus nomine Egilwaldus de loco qui Amaloh vocatur, ad sancti viri tumulum perductus est. Vbi dum prostratus iaceret, & beatum sibi Confessorem subuenire oraret, integrum repente, Domino largiente, lumen recepit.

CAPVT XIII.

Cæcus illuminatur.

QUIDAM quoque Ricbertus, itidem cæcus ad eundem à suis locum adductus est. Qui cum coram sancto beati viri sepulcro orasset, tam perfectè domino miserante illuminatus est, vt qui aliorum illuc venerat ductu, viæ vltterius non requireret ducem.

CAPVT XIV.

Dæmonium mutum expellitur.

QUIDAM de Frisia iuuenis nomine Osbertus, à dæmonio inuasus, sensum simul perdidit & loquelam. Is à patre suo per diuersas Ecclesias ductus, in nulla earum curationem recepit; quia eum Dominus per seruum suum Ludgerum sanare decreuit. Itaque pater eius cælitus inspiratus, longo admodum itinere peracto, ad Werdingensem eum tandem Ecclesiam perduxit, & accepta à custodibus licentia, ante sepulcrum Christi sacerdotis nocturnum tempus in oratione peruigil ducens, secum eundem filium suum habebat. Cui per misericordiam Dei statim Dæmone expulso, & loquela reddita est, & sensus.

CAPVT XV.

Adolescens à maligno spiritu liberatur.

*Cobbonis
venerabilis
Comes.*

COBNONIS venerabilis quondam comitis colonus quidam in Saxonia, adolescentem filium habuit, nomine VVarmundum, quem malignus spiritus inuasit, & tam vehementer vexare cœpit, vt vita eius ad desperationem perduceretur. Cuius mater, cum hoc dominæ suæ vxori scilicet Cobbonis sollicitè per nuncium indicare studisset, illa ei confestim mandauit, dicens, si adhuc filius tuus viuit,

viuit, fac eum foras celeriter efferri, & statue contra viam quæ ducit ad Ecclesiam, vbi sanctus Ludgerus est sepultus; atque ad sacrû eius sepulcrum te eum Domino fauente adducturam, promitte. Credo enim, si hoc feceris, eiusdem famuli Dei meritis, eum à Domino esse sanandum. Quod, cum mater pueri iuxta mandatum Dominæ suæ deuoto corde fecisset, mirum dictu, eodem momento, dæmone expulso plenam in eodem loco sanitatem recepit. Deinde secundum sponsonis suæ votum, ad memoratum viri Dei sepulcrum sanus à matre perductus, & domum itidem sanus reductus est. Atque in eadem quam acceperat sanitate, toto vitæ suæ tempore, domino largiente permanfit.

CAPVT XVI.

Mulier ad sanam mentem reuocatur.

QVIDAM de villa, quæ * Sofat appellatur, Aldricus vxor ^{* Susanna} quem habuit nomine Herifuidam, hæc mente perdita septem annis continuis sine sensu permanfit. Sed quotidie fama virtutum, quæ per sanctum Ludgerum fiebant, crescente, ad eius memoriam à viro suo perducta est. Quæ cum licentia à fratribus accepta, in crypta vbi sanctum eius corpus requiescit, poneretur, & sui pro eâ peruigilem in oratione noctem transegissent, cum sibi in sopore assistentem vidit, ignea quodammodo specie, & incredibili claritate conspicuum. A quo, se ibi diuina virtute saluandam audiens, expergefacta euigilauit, & subitanea suæ liberationis saluatione, non somnium se, sed visionem vidisse comprobauit. Ità, gratiarum actione persoluta, domum, gaudentibus suis rediit.

CAPVT XVII.

Alia furiosa sanatur.

QVÆDAM quoque eius vicina Athaluui * dicebatur, hæc di- <sup>* Athal-
Gruddis.</sup> rissimo dæmonio inuasa tanta infania agebatur, vt nisi in vinculis haberetur, in obuios quosque sæuiret. Cuius parentes dum præfatam mulierem, quæ tanto mentis inops tempore fuit, sanissimam viderent, hanc quoque per sancti Confessoris merita saluandam esse, corde credulo præsumperunt, si ad eius eam tumultum perduxissent. Proinde nihil morati, quia aliter ob nimiam rabiem adduci non poterat, in vincla eam coniecerunt, & ita eam ad memoratam Ecclesiam perduxerunt. Vbi dum pro eâ deuota

mente orassent, omni dæmonica ludificatione effugata, sensuque reddito integerrimæ sanitati restituta est.

CAPVT XVIII.

Paralytica sanantur.

QVÆDAM de Frisia mulier paralytin incurrit. In qua infirmitate dum diu laboraret, & ad S. Ludgeri reliquias se perferri postulauit. Quod cum iuxta eius petitionem factum fuisset, accepta continuo plena corporis restauratione, propriis gressibus ad patriam remeauit, quæ vehiculo illic fuerat aduecta; gratias agens Saluatori omnium Christo, qui per seruum suum eius corpus cunctorum membrorum officio destitutum, sub tanta velocitate dignatus est restaurare.

CAPVT XIX.

Cephalalgia.

Crypta noua exstructa ad pedes sepulchri S. Ludgeri.

ALIAM quoque puellam longa ægritudo, nimiusque dolor paralyticam fecit. Quâ molestiâ, quamuis in modicum per omne corpus dolorem haberet, maximum tamen in capite incommodum sustinebat. Tantum quippe Cephalalgia dolorem patiebatur, vt de cerebro sonus quasi quidam sibilus audiri potuisset. vnde & caput assidue manu & brachiis constringere consuevit. Hæc ad nostrum Monasterium delata: in crypta noua quæ ad pedes sacri sepulchri fiebat, Deum rogatura posita est. Sed mira Dei Omnipotentis gratia, omni pristina debilitate & dolore ablato, continuo sana surrexit, & Deum pro reddita sanitate benedicens, incolomis recessit.

CAPVT XX.

* Ausuarij & Attrianij.

QVÆDAM de Hatuariis * mulier, cum multo tēpore membrorum officio destituta, lecto incumberet, quandoque ad memoratum viri Dei sepulcrum cum magno sui dolore, & cum magno portantium labore allata est: Vbi, dum sancto Confessore intercedente, & Domino fauente, celeriter pristinam perciperet sanitatem, Deum glorificans gratulabunda ad sua reuerfa est.

CAPVT XXI.

Mulier arido brachio curatur.

* Hamarichi sibi Ripuarij.

IN Ripuarijs iuxta ingressum siluæ Hamarichi * quædã villa nomine Budica constituta est. Ibi mulier quædam debilis habitabat, cui dextrum brachium aridum & digitorum vnguibus in volem infixis manus incurua erat. Quod cum diu pateretur, fama virtutum

tutum sancti Ludgeri ad eius notitiam peruenit. Cumque spe sanitatis suæ ducta ad eius sepulchrum properasset, prius quam illuc peruenisset in ipso itinere plenam corporis sanitatem; Domino beati viri meritis condonante, percepit. Quæ tamen, peracto itinere, ad idem sepulchrum cum oblationibus sana peruenit, ac suum simulque omnium Saluatorem Dominum laudans, sospes ad sua regressa est.

CAPVT XXII.

Puella cecitate & alijs morbis liberata ex voto fit Sanctimonialis.

QVIDAM Alfricus honesto inter suos loco natus filiam habuit nomine Amalbergam. Hæc cæcitatem incurrens, triennio ferè sine lumine mansit. Postmodum ad memoriam sancti Sacerdotis adducta, Dei virtute, & sancti eius interuentu ibi amissam denuo oculorum lucem resumpsit. Nec multo post tempore dextræ manus, & pedis sinistri debilitatem incurrit. Sed Dei gratia, simulque meritis sancti Ludgeri se olim lucem recepisse recolens, & se per eius identidem suffragia tunc quoque salutem recuperaturam fore confidens, ad nota confugit subsidia, & se rursus ad eius limen adduci rogauit. Quod cum secundum voluntatem eius prosperè cessisset, membrorum officio reddito, incommodo quo per integrum annum tenebatur liberata est. At illa, percepta sanitatis gratia se deinceps Deo seruituram, & sacrum ibi velamen sumpturam deuouit. Verum cum moras neccēs aliquamdiu hoc facere distulisset, capitis incidit dolorem, in quo cum nouem menses laboraret, & iam intollerabilius videretur, ab ancillula quadam quæ ei famulabatur, voti sui de velamine sumendo ammonita est. Vnde iterum illuc deducta, iterum ibidem curata, votum suum adimplere, percepto ibi velamine curauit. Ita triplici modo per virtutē Dei, Sanctique sui sanata opitulationem, nunc in Monasterio Sanctimonialium quod Afenidi appellatur, religiosam vitam ducit.

*Promittit
se sumpturam
sacris
velamen.*

*Monasterio
afenidi
votum im-
plet.*

CAPVT XXIII.

Reus cadis absoluitur.

QVIDAM iuuenis, ex his, quos ferro circumdatos plerumque videmus, ad nostrum Monasteriū venit. Hic Adam, ut asserbat, nuncupatus, inter se & fratrem suum Hanricum nomine, rixam accidisse, & à se eum occisum esse referebat. Cuius sceleris noxa ab Episcopo Iona, ad cuius curam se pertinere testabatur, ver-

Iona Episcopus.

*Homicida
pana.*

*Ferrum
varijs in
memorijs
excusit.*

*S. Ludgerus
Saxonum
Fresonumque
Episcopus.*

*S. Ludgerus
alium
martyr.*

beribus castigatus, atque in carcerem trusus est, vnde post anni de-
mum circulum eductus, circumdatis fortiter brachijs, & medio cor-
pore ferro & durissimo ieiunio indicto, discalciatus, & sine lineo in-
dumento, exulare iussus est. Quarto vero postquam à patria exiit
anno, ante sepulchrum sanctæ Gerthrudis ferrum de sinistro eius
brachio cecidit. Deinde post anni circulum Romæ in ipsa S. Petri
crypta ferrum quo præcinctus erat, nihilominus cecidit. Cum au-
tem iterum Romam peteret, contigit vt infirmitate valida illic de-
primeretur. Cumque in ipsa ægritudine vita eius desperata fuisset,
quidam in habitu sacerdotali, specie admodum Reuerenda ei, vt
perhibebat, apparuit, dicens, surge, vade, atque sepulchrum Ludgeri
Saxonum quondam Fresonumque Episcopi perquire; & illic Do-
mino miserante, meritis & orationibus suis, non solum à corporeo
vinculo liberaberis, sed & commissi parricidij indulgentiam conse-
queris. Qua visione expleta confestim de infirmitate, qua teneba-
tur, absolutus est. Cumque mane somnium retulisset, multi qui eū-
dem sanctum Ludgerum in corpore viderant, & bene sancta eius
studia nouerant, ibidem Romæ inuenti sunt, qui etiam viam ei ad
locum sacri eius sepulcri intimauerunt. Sed ille à Roma digressus
minus vigilanter vel eorum narrationem, & somnij verba intelle-
xit, & non Confessorem Ludgerum, sed sanctum Martyrem Ludgerum,
cuius tunc fama celebrior habebatur, expetiuit. Verum omni-
potens Deus, vt merita sui Confessoris latius diffunderentur, per
sanctum licet martyrem noluit ei subuenire. Itaque consumto ibi a-
liquanto tempore, cum sibi non succurri videret, somnij verba dili-
gentius examinare cœpit, & se non ad martyrem, sed ad Confesso-
rem Ludgerum Saxonum quondam Fresonumque Episcopum
missum esse intellexit. Inuentisque viæ comitibus ad eius tandem
sepulchrum, longo admodum itinere peracto, peruenit. Erat autem
brachium eius dextrum adhuc tam fortiter strictum, vt os etiam e-
ius pateret, & omnes eiusdem dexterae digiti præter pollicem & in-
dicem, rigidi ac debiles remanerent. Verum, quia sabbato venerat,
cum insequenti nocte Dominica iuxta sepulchrum staret, & fratres
iam matutinales laudes celebrarent, ferrum, quod brachium eius
cinxerat repente dissiliens, longius virtute Domini proiectum est.
Quo viso omnes Dominum in commune glorificauerunt, cum
hoc quod internæ ligationis indicio acceperat, per internæ ni-
hilominus absolutionis testimoniū diuina iam indulgen-
tia reiectum esse, gaudebant.

) (?) (

C A P V T XXIV.

Surdus sanatur.

VIR quidam de Saxonia in loco qui Werina dicitur commanebat. Is diuinæ permissionis licentia tanta est diaboli inuidia surditate prægrauatus, vt nullum omnino auribus caperet sonum, sensu tamen integer fuit. Cum ergo diu funditus officio aurium careret, tandem spe recuperationis ductus, ad sepulcrum Dei famuli peruenit. Cumque signa ad nocturnas vigiliis sonarent, auribus eius per diuinam subito gratiam adaperitis, eorum se pariter sonitum, & monachos psallentes, exultans audisse referebat. Ita continuo percepta auditus restauratione, redijt domum magnificans Deum.

Nec solum sanctus Ludgerus à Diabolo plerumque læsos salauit, sed etiam in auxilium inuocatus nonnunquam ne nocerentur, protexit.

C A P V T XXV.

*Monachum munit contra Demonis aspectum S.**Ludgerus.*

REM quam narraturi sumus, Monachus noster Athelvardus affirmare solet eo tempore gestam, quo nostræ Ecclesiæ custodia ei credita erat. Narrat enim, quod quadam die aduersperalcente, cum ad eadem Ecclesiam lumen, quod illic semper ardere solet, restauraturus accederet, iuxta ipsius Ecclesiæ angulum, vbi interius lectum habebat, se diabolum in visione nigerrima ac teterrima statem aspexisse. Qui cum prima eius inspectione tremefactus signum sanctæ crucis sibi inposuisset, fiducia de Domini misericordia & S. Ludgeri patrocinio resumpta, diu inperterritus, vt asserit, contra eundem diabolum aspiciens stetit. *Signum S. Crucis contra Diaboli aspectum, &c.* Qua eius constantia confusus, & tantam sibi inesse constantiam indignatus, talem ac tantum ad eum deterrendum sonitum fecit, vt parietes Ecclesiæ vna cum lectulo suo, qui interius collocatus fuerat, minutatim confringi viderentur. Quo facto, idem, nimio timore consternatus subito clamauit, dicens; sancte Ludgere adiuua. Cumq; nomen viri inuocando nominasset, annuente Domino, idem Diabolus repente cõstrictus, & in partem Orientalem abtractus est. Atq; cum qua violentia traheretur, garrindo, & miserabiles voces emittendo mōstrauit. Monachus vero ille lumen, quod illic paulo ante reliquit, cum lectulo suo inuenit, & omne ædificium consistere integrum vidit. Atq; adhuc vocem præfati dæmonis in parte occidentali garrientis audiuit. *Inuocatio S. Ludgeri.*

*Cloccarum
sem campanarum
spontanee
sonus.*

uit. Plura de hoc loco diuinæ dignitatis indicia feruntur, nam cloccarum illic sonitus, humana non tangente manu, sed agente potius cognitione Deitatis arcana frequenter audiebatur.

CAPVT XXVI.

Columna lucis Ecclesiam circumplectens.

*S. Ludgerus
intra
Ecclesiam
receptus.
Digressio
ad insequen-
tia
miracula
quæ sui
temporis
autor col-
legit ab An-
no 864.
Monasterij
inclinatio
sub Præpo-
sitis.*

*Miracula
intercepta
renuis-
cens.*

QVADAM etiam vice ipse Ecclesiam, infra quam ipsum Dei famuli sepulcrum continetur, nocturno tempore columna lucis circumplectendo protexit, & ad cælum vsque porrecta foris excubantibus conspicua stabat. Sed nos hæc, quæ à præsentis longiusculè sunt tempore remota, eorum fidei, qui se vidisse testati sunt relinquamus. Ad ea potius euoluenda articulum flectamus, quæ non ex longinquo petenda sunt, sed proximo tempore, id est, ab anno Dominicæ Incarnationis DCCCXLII. gesta esse probatur. Nam postquam ad improbiore Præpositos deuoluti, ipsi nostræ professionis titulo negligentiores & tepidiores esse cœpimus, signa quoque, quæ eatenus apud nos fiebant, cessarunt. Verum ubi diuina clemētia, & regiæ pietatis indulgētia, illis amotis, fecem prioris cui, sancto Ludgero opitulante, aliquantulum expurgare conati sumus, ad diuinæ oramus & credimus propitiationis indicium, ad Imperialis clemētiæ gloriam, ad nostrum teporem excitandum, signa quæ intercepta fuerunt, iterum fieri cœperunt. Quæ eo indubitatus auditoribus commendamus, quo non aliorum ea relatu, vt pleraque superius memorata cognouimus, sed ipsi oculis nostris plerumque pauciores, plerumque generaliter omnes inspeximus.

CAPVT XXVII.

In Crypta S. Ludgeri fragrantia odoris, & globus igneus.

*Thiadbardus
presbyter.*

*In S. Ludgeri
crypta
odori sua-
uissimi dif-
fusio &
globus i-
gneus.*

REM, quam narrare intendimus, eius qui viderat Thiadbardi scilicet presbyteri nostri testimonio referamus, cuius vel morum maturitas, vel ordinis dignitas eum falsa narrare, nos de narratis ambigere non permittit. Quadam nocte, dum isdem presbyter nofter post vigiliis cryptam orationis causa ingressus esset, primo cœpit odorem suauissimum quasi de liliorum floribus sentire. deinde cum eadē fragrantia crescere, & ipse odoris suauitate magis magisque repleti cœpisset, artonitus quidnā esse posset, secū tractare cœpit: Proinde rei veritatem omnino explorare volens, pgressus cryptam ingressus est. Quo factō, cernit in medio cryptæ quasi igneū altaris altitudine globum ardentium instar carbonum, ingens dico

horror.

horror, ingens pauor eum inuasit, & animum hac illacque versans, quid esset acturus, omnino incertus manebat. Volebat ostensi miraculi finem cognoscere, sed ibi diutius consistere formidabat. Volebat egredi, sed timor gressum impediēbat. Hærebat igitur stupens, & quid in hac animi æstuatione ageret, prorsus ignorauit. Interim globus ignis, quē viderat sensim ascendere, & sua diffusionē paulatim minui cæpit, donec ad summitatem cryptæ perueniens totus diffidere videretur. Post quod tremens egressus antiquum nobis sancti Pauli exemplo miraculum repræsentauit. Nam apertis oculis vix aliquid per vnus horæ spacium videns, manifestum dabat indicium, se diuinum conspexisse lumen, cuius reuerberationem humanus ferre non posset aspectus.

CAPVT XXVIII.

Insolitum lumen lucernæ, quæ exstingui non potuit.

ALVD quoq; nihilominus miraculum in re non admodum impari his itidem diebus ostensum est, cuius fidem & veritatem. Lectori partim ex testimonio presbyteri nostri Ludberni, partim Ludbernus presbyter & custos Ecclesie Verdenensis. ex generali nostræ congregationis attestatione commēdamus. Nā cum eidem fratri nostro nostræ Ecclesiæ custodia fuerat cōmēdata, post peractū diuini officij cursum, ad extinguendas ex more lucernas, accessit. Quo factō quandā ex eis post paululum redaccensam luce ardere clarissima vidit. Ille negligentius se eam extinxisse suspicatus, iterato eam extinguere emunctorio curauit. Sed cū post hæc, secunda quoq; vice pristinæ luci cerneret restitutam, quamuis omnino prius se eam extinxisse non ignoraret, quid tamen rei esset, probare contendit. Deniq; tertio quoq; accessit, & ita extincta cādela carbūculum de lichino emunxit, vt nihil prorsus in eo lucis remaneret. Vix paululum abscessit, cum rursus eandem lucernam clariori resplendere luce contemplatus est. Tunc diuina hoc factū voluntate intelligens, ardere eam vsq; ad proximum cursum permisit; & ita accensis in circuitu lucernis, iocundissimum nobis spectaculum præbuit. Omnes namq; singulari claritatis specie transcendēs, de cælo sui splendoris lucē venisse, liquido patefecit. Ita ex his, quæ vidimus, etiam ea quæ non vidimus, sed à memorato fratre nostro audiuius, procul dubio vera esse cognouimus. Ex eo, licet indigni & peccatores, tempore, spem maiorem de meritis sancti Ludgeri, confidentiam maiorem de Domini pietate concepimus, dum misericordiæ suæ præsentiam per cæleste nobis lumen ostensam, quamquam immeriti, præsumpsimus.

DE S A N C T O
C A P V T X X I X .

Cæca puella restituitur.

QVÆDAM iuencula de villa quæ Balloua vocatur ad nos à parentibus adducta est. Hæc variolæ infirmitatem incidens, unus oculi visum pustulis pupillam obducentibus primo perdidit; deinde post reuolutum anni circulum, eodem morbo alterum quoque oculum amisit. Proinde ad nostrum, ut diximus, monasterium adducta, noctem dominicam, quæ proxima erat, peruigilem duxit cum suis, atque diuinam sibi misericordiam per merita sui Confessoris subuenire suppliciter postulauit. Cumque tempus, ut signa ad nocturnas pulsarentur, aduenisset, ipsa inter primos qui foris adianuam excubabant, Ecclesiam intrauit. Iamque finitis nocturnis, cum Euangelium, more monachis consuetudinario, ante matutinas laudes legeretur, ipsa visum sensim resumere cœpit, & primo quidem se posse candelas cernere ardentes lætabunda exclamauit. Postmodum, aurorâ iam irrubescente, & luce paulatim per fenestras irradiante, imagines in eo factas monstrare digito cœpit. Ita populo, die eodem, post peracta missarum sollempnia repræsentata, testes suæ cæcitatæ vel illuminationis præsentibus cum plurimis alijs parentes habebat. Quale tunc gaudium omnium erat, quantæ inter gaudia lacrymæ fundebantur. Gaudebat puella se esse saluatam, gaudebant parentes eam quam adduxerant cæcam, se recepisse inluminatam, Gaudebat omnis populus nobiscum, quod signa aliquamdiu nostris peccatis intercepta, iterum redinnouari meruerunt. Quocirca, ut fas erat, Deum in Sanctis suis mirabilem communiter cuncti laudantes, puellam à nobis sanam & cum suis gaudentem dimisimus.

C A P V T X X X .

Paralytica curatur.

QVIDAM nostræ Ecclesiæ colonus nomine Gerhardus filiam habebat quæ Thiaduif nuncupabatur, quæ longiturna ægritudine prægrauata, paralytin incurrit. Nam sex continuis annis membrorum officio destituta, suis cruciatibus paternum magis animum cruciabat. Iam caro omnis infirmitatis prolixitate in corpore consumpta, iam vita erat morbi violentia, desperata. Vna solummodo spes salutis restabat, si sancti Confessoris meritis, sub cuius patrocínio ipse cum paruula erat, Deus sibi subuenire dignaretur. Denique, quadam die spe plena, & corde credulo filiam accepit;

cepit; eum euna, in qua iacebat, in Ecclesiam posuit, & pro eius saluatione orationem ad Deum fudit, fecit hoc cum multis lacrymis, & ingenti cordis deuotione. Nec inanis esse oratio quiuit, quam cum sancti Ludgeri suffragio patris fides commendabat. Siquidem filiam, ablata infirmitate sanam leuauit, quam membris omnibus debilem aduexit.

CAPVT XXXI.

Mulier à puerperio cum prole debilis sanatur.

MVLIER quædam de villa, quæ Flethric vocatur, cum prægnas, & partui esset vicina, incidit in infirmitatem; Cuius molestia dum grauissimè laboraret, curua effecta est. Quodque miserabilis erat, filia quoque quam in ipsa infirmitate genuerat, simili ægritudine languere cœpit. Eratque miserandum prorsus spectaculum, cum lactans mater per tres annos continuos alienis manibus portaretur. Sed maior necessitas, maiori quoque diuina indiget pietate. Nam in vna carra mater simul & filia positæ, quarto demum suæ infirmitatis anno ad nostram Ecclesiam adductæ, & in crypta pernoctare permixtæ sunt. Mira Dei virtus, magnum S. Ludgeri meritum, dum ad vesperam debiles allatæ, mane incolumes surrexerunt, & relictæ carra, propriis ad suos pedibus repedarunt.

*Prinigi-
um in cry-
pta S. Lud-
geri.*

CAPVT XXXII.

Matrona nobilis à paralyfi liberatur.

QVÆDAM ad seculum nobilis scemina de villa Baegge nuncupata, Bugge vocabatur. Hæc paralyfin incurrens per annos duodecim plenos, membrorum penè omnium officio destituta iacebat. Nam neque caput, neque pedem per se mouere, neque manus ad os ducere sine aliorum adiumento valebat. Cumque suæ recuperationis gratia, vt nobilibus assolet personis, multa ei à multis vel fierent, vel insinuarentur, nullum alleuiamentum recipere quiuit. Iamque nulla sibi in carnali medicina spes erat, sed vnicum ei in Dei pietate refugium suppetebat. Interea fama exijt per Sanctos, quorum sacrosancta pignora venerabilis Abbas Adalgarius de Gallia aduexit, multas operari virtutes. His aduentantibus, memorata mulier adducta obuiam sanitatem per eorum merita ex parte percepit, ex parte maiorem de integra sui corporis restoratione spem concepit: Omnipotens quippe Deus, qui pro singulorum fide, meritis, & vtilitate, quando, quantum, & per quos

*Adalgarius
Abbas pi-
gnora San-
ctorum ad
monasteri-
um forte
Corbeiense
de Gallijs
aduexit.*

vult, vnicuique suorum charismatum dona largitur, debilitate partim capitis, & dextræ manus ablata, cæterorum redintegrationem membrorum distulit, non negavit. Siquidem post multos dies ad nostrum Monasterium post hæc aduecta, atque in crypta duas noctes permanere permissa, integerrimam totius corporis sanitatem percepit.

CAPVT XXXIII.

Variolis oppressus sanatur.

QVIDAM de villa Bram Seliradbrandus infirmitate, quam variolam appellant, ad mortem vsque ægrotabat. In cuius morbi molestia nouē ebdomadibus sine aliqua iam spe recuperationis laborabat. Corpus totum vlcerebus plenum, totum vesicis turgentibus horrebat. Aderant parentes, & necessarij quoque & vicini, & nullam spem vitæ habētes, de eius solummodo funere tractabant. Inter hæc vxor suadere his qui aderant, cœpit, vt in extremis licet positus, foras efferretur, & contra viam loci, quo Sanctus Ludgerus quiescit, statutus, pedes illuc si vita ei daretur, cum oblationibus esse venturus, voueretur. Necdum vota compleuit, & repente cum magna omnium admiratione conualuit; factaq; est mirabilis tunc dextræ excelsi immutatio, vt ipse, in quo paulo ante, propter nimiam inflationem & pustularum densitatem, viui hominis imago non agnoscebatur, in pristinum denuo statum in momento reformaretur. Ita sanitate restitutus, votum suum cum omni festinatione adimplere contendit; atque Saluatori suo Christo, & sancto simul Confessori eius Ludgero gratias acturus, ad nostrum monasterium venit, & hæc erga se gesta fuisse, cum suæ saluationis testibus comprobauit.

CAPVT XXXIV.

Clauda restituitur.

CVIVSDAM Thiaddagi filia graui morbo affecta cum magno admodum dolore, si quando opus erat, foras efferri consuevit. Nam poples ei vsque adeo inflatus, & immodicum sibi dolorem excitabat, & gressum tollebat. Iamq; triennium exactum erat, ex quo in hoc incommodo perdurans, nullam omnino humanis manibus adhibitam curam suscepit. Vnde pater eius quamuis gembundus, fide tamen plenus, totam spem suam in Domino & meritis sancti Ludgeri ponens, ad eius eam sepulcrum adduxit. Vbi, cum de voce Domini misericordiam pro ea, & Confessoris opem postulasset, doloris quidem alleuiamentum meruit, gressum vero necdum percepit.

cepit. Proinde domum reuerſa de die in diem meliorari, & pedetemptim in ambulandi uſu proficere cœpit, baculorum tamen ad-
 miniculo carere necdum valebat; & primo quidem duorum, dein-
 de vnus baculi ſuſtentatione greſſum debilem ſuſtentabat, quo-
 aduſque iterum ad locum memoratum veniens, pedum perfectè
 officium mereretur, atq; ſine baculorum ſubſidio domũ remearet.

C A P V T X X X V.

Infans contractus & cæcus curatur.

QVIDAM de villa Furelmi Vulſbertus, filium habuit nomine A-
 mulgerum, qui quinto poſt natiuitatem ſuam menſium ſpacio,
 grauiffimo iuxta tantillæ ætatis modulum languore prægrauatus,
 cunctis ſe miſerabilem præbebat. Non ſolum quippe ægritudinis
 violentia flebilis, ſed & digitis in volam implexis, & pedibus incur-
 uis miſerabiliter erat contractus; quodq; miſerrimum videbatur,
 uſu quoq; oculorum carebat. Quæ tamen in tantillo corpusculo
 pœna, non tam infantulum, qui patiebatur, quam paterna viscera
 torquebat. Proinde ſciens, ab eo remedium ſibi venturũ, cuius iu-
 dicialis effectus eſt, per merita S. Ludgeri diuinum pater auxiliũ
 implorare intendit. Deniq; fide & deuotione, qua paternos affe-
 ctus decebat, ad eius eum memoriã ſe allaturum deuouit. Quo fa-
 cto, paulatim infans meliorari, & priſtinæ ſanitati, dolore ablato,
 reſtitui cœpit. Vnde pater indubitata iam de integra eius ſaluati-
 one ſpem concipiens, voti ſui ſponſionem cum omni feſtinatione
 adimplere curauit. Itaq; infantulo ſecum aſſumpto ad Vuerthinẽ-
 ſem Eccleſiam tetendit. Quo cum perueniſſet, de collato iam ſibi
 beneficio gratias egit, de conferendo ſupplex orauit. Nec ſpe ſua
 eſt fruſtratus, quam de diuina pietate, & meritis S. Ludgeri concep-
 it; Nam in crypta cum puero lono pernoctare permiſſus, incolumem
 reportauit, quem contractum adduxit.

Hæc Sanctus & verè Beatus Confefſor Chriſti Ludgerus de in-
 exhauribili illo veræ ſalutis fonte aſſumens, per corporum curam,
 ad animarum nos ſalutem quærendam inuitat, quatinus vtrobique
 eius patrociniõ adiuti, vtrobique ſaluati, peruenire quandoque ad
 æternam beatitudinem mereamur, præſtante Domino noſtro Je-
 ſu Chriſto, qui cum Patre & Spiritu ſancto vnus uiuit & regnat De-
 us per omnia ſæcula ſæculorum, Amen.

R. P. CHRISTOPHORI BROVVERI

S. I.

NOTÆ AD VITAM

S. LVDGERI

DE